

Co řekne „Ursula“, na tom tak moc nezáleží.

Ivan David o Bruselu po volbách

- editor007 | 16. června 2024

ČESKO: Od eurokomisaře se žádá, aby nehájil zájmy své domovské země, připomíná Ivan David. Proto by podle něj Danuše Nerudová nebo Jozef Síkela do týmu skvěle zapadli, protože svou nekompetentnost nebo sluhovství předváděli už doposud doma.

Kromě toho znovuzvolený europoslanec SPD přináší novinky z povolebních vyjednávání v unijní centrále.

Jak se jako politik a současně psychiatr, který má blízko k psychologii, díváte na to, jak lidé volili?

Značně mnoho voličů i nevoličů neposuzuje kandidáty podle jejich schopnosti zastávat pozice, o které se ucházejí, ale podle sympatií, nebo dokonce podle jiných kvalit.

Nároky na pozice, o které jde, si velká většina voličů ani nedovede představit, protože takovou práci nikdy neviděli, a většinou ji za práci ani nepokládají. Například podnikatel Fischer, který nikdy v politice nepůsobil, byl kdysi zvolen velkou většinou do Senátu Parlamentu ČR a ihned potom výrazně „zvítězil“ v průzkumu veřejného mínění jako „nejužitečnější politik“. Voličům se prostě líbila dovolená s jeho cestovní kanceláří. Tak se stal „užitečným politikem“.

Na výsledky voleb se prostě nelze dívat jako na objektivní ocenění práce politika. Lidé také hodnotí kandidáty podle toho, co se dozvedí, nebo naopak nedozvedí. A když se něco reálně existujícího dozvedí, mohou to interpretovat například jako pomluvu a „špinění“ čestného člověka. Upozornění na slova kandidáta Turka adorujícího nacismus nepochybně tímto mechanismem přispěla k jeho volebnímu úspěchu, aniž by voliči byli fanoušky nacismu.

Dalším známým mechanismem je podpora budoucího vítěze, nebo prostě domnělého vítěze. Proto někteří kandidáti investují do manipulace výzkumů veřejného mínění a hlavně do vlivných médií. Jak mi vysvětlil jeden novinář, pochvalný článek je dvakrát dražší než hanobící. Prostě volby jsou pro velkou část voličů sázka na dostizích; nedostanou sice vyplacenu výhru, ale zahřeje je, že jsou na straně vítěze.

Kandidátovi ve volbách příliš nepomůže, že odvedl obrovské množství práce, a je mimořádně kvalifikovaný, pokud je obojí neviditelné. Zvláště když je terčem mediálních útoků.

Polovina občanů už z definice má podprůměrnou inteligenci, a jen zlomek je informován o podmínkách a smyslu politického rozhodování. Voliči jsou na tom z obou hledisek jistě poněkud lépe než nevoliči. Nicméně je politik hodnocen jako kdejaký kolemjdoucí – nezdá-li se být nudný, šel bych s ním na pivo. S tím XY bych do postele nevezla.

Proto voliči často volí proti svému osobnímu zájmu. Nevědí, o čem vlastně rozhodují, a proto je lze zmanipulovat. Dobrý marketér dobře prodá i špatné zboží. Proto se politici a jejich impresářiové většinou nezdržují vysvětlováním politických postojů, ale nabízejí vyfabrikovanou představu o nich samotných.

Volby znamenaly výbuch především pro menší vládní koaliční strany. Lze to vnímat tak, že jejich liberální agenda už se voličům převedla?

Nelíbí se mi označování globalizační agendy jako „liberální“. Uznávám, že je to úzus, ale tito „liberálové“ nemají se svobodou nic společného. Naopak chtějí diktovat, co máme dělat, co jíst, jakými auty smíme jezdit, s kým a o čem smíme mluvit atd.

Lidovci vždy táhli s mocí, ať byla jakákoli, ale obliby se tím nedosáhne. Takové důsledky mívá velká promiskuita. Piráti, stejně jako jiní „zelení“, jsou právem chápáni jako největší škůdci. Jde nejen o podporu Green Dealu, ale také o podporu migrace, cenzury a podporu eskalace války. Tato kombinace se může líbit jen hodně perverzním psychopatům. Stejně cíle ale schvaluje i Niedermayer (TOP 09), ale podporu preferenčními hlasy měl obrovskou, tak jako před pěti lety. To Zdechovský (KDU-ČSL) důsledně podporuje „jen“ eskalaci války a cenzuru.

Buď jsou voliči neinformovaní, nebo se perverzní psychopati vyskytují v množství větším než malém. Zatím prozřelo jen podkritické množství občanů.

Z Pirátů nebo STAN má vzejít nový eurokomisař z ČR. Nejčastěji se hovoří o Danuši Nerudové nebo o Jozefu Síkelovi. Měli by Česko v eurokomisi reprezentovat právě tito lidé? Vždy po eurovolbách se vede debata, o jaké portfolio by se mělo usilovat. Co by mohlo odpovídat českým ambicím nyní?

Danuše Nerudová stále osvědčuje svůj rozhled a bystrý úsudek. I Síkela zazářil se svým konstatováním, že Německo omezí svůj průmysl, aby nám pomohlo v případě naší energetické nouze.

Vzhledem k tomu, že se od eurokomisaře žádá, aby nehájil zájmy své domovské země, nechápu, proč tolik starostí, kdo bude nominován a jaké portfolio získá. Tedy čím nás nepodpoří. Od těch, kteří svojí nekompetencí a slouhovstvím cizí moci škodí doma, bych neočekával podporu zájmů českých občanů.

Před eurovolbami se spekulovalo také o tom, že by mohlo vzniknout nové portfolio „obraný“, pod které by spadal i zbrojní průmysl. A hovořilo se o tom, že Česko jako zbrojařská velmoc a země velmi aktivní na Ukrajině by právě zde mohla být vhodnou základnou eurokomisaře. Zůstal tento plán v rovině novinářských spekulací, nebo se na něm v Bruselu nějak pracuje?

Ti, kteří v tajnosti připravují podobné návrhy, se mi nechtějí svěřit. Fond, z něhož se platí zbrojní dodávky na Ukrajinu, se nazývá „Mírový nástroj“. Vzhledem k aktivitě představitelů České republiky můžeme očekávat holubičku míru s plochou dráhou letu. Rozhodně bylo většinově prosazováno, aby z „obrané politiky“ zmizelo právo veta. Vypadá to, že se nebudeme moci plést do svých záležitostí, jako je naše bezpečnost.

Jak hodnotíte výsledek voleb z celoevropského pohledu?

K posunu od fanatismu k realismu a od globalismu k vlastenectví došlo. Samozřejmě neznám detailně orientaci všech politických stran, které mají nově své zástupce v Evropském parlamentu, ale obávám se, že k zásadnímu obratu nedošlo, podobně jako po očekávání před pěti lety.

Ale předpokládám, že z vnitropolitických důvodů nebudou poslanci moci ignorovat občany, kteří jsou zneklidňováni hlavně přípravami na eskalaci války, ale také zhoršující se vnitřní bezpečností a chudnutím. Obávám se, že změny postojů občanů nebudou dostatečně rychlé.

Frakce Identita a demokracie, ve které působí i SPD, v europarlamentu posílila. Jak by se to mělo promítnout do jejích cílů a ambicí?

Ta jednání neskončila. Do frakce zatím vstoupilo 9 národních delegací, ale jedná se s dalšími 9 až 11 stranami a koalicemi. Výsledky budou známy v červenci. Samozřejmě bychom potřebovali mít sílu

k zablokování aspoň těch nejškodlivějších projektů. V předchozím období jsme měli až 73 členů, což stačilo na blokační minoritu. Pokud by byly přijaty všechny subjekty, o kterých se jedná, mohli bychom mít přes 90 členů. Finálně to ale bude asi o něco méně. Vyloučeno není ani zásadní přeskupení. Ale kdo a jak bude v plénu hlasovat, to bude důležitější než počet členů naší frakce.

Ursula von der Leyenová naopak hned po volbách řekla, že je třeba budovat „baštu středu proti extrémům“. Může se tedy stát, že bude vše v unijní „koalici“ pokračovat při starém?

Na tom, co řekne „Ursula“, tak moc nezáleží. Nemá poslance na povel, a to dokonce ani ve „své“ lidovecké frakci. Poslanec, který nejvíce usiluje o její postavení před soud kvůli neprůhledným nákupům vakcín, je z její frakce. Koalice lidovců, socialistů a liberálů nebyla po pěti letech zdaleka tak pevná jako na začátku.

Na druhé straně, některé návrhy, které pokládám za zločinné, podporovali i někteří členové dalších frakcí, kromě té naší.

Ty snahy Evropské komise, darebáků a fanatiků, se příliš nezmění, ale bude obtížnější je prosadit.

A když už jsme u toho pokračování, co vysněný druhý mandát předsedkyně Leyenové, jak to s ním vypadá?

Samozřejmě neznám interní dohody a nedohody. Z oficiálních prohlášení se bilance úplně poznat nedá. My ji tedy rozhodně podporovat nebudeme. Jestliže byla před pěti lety zvolena převahou 7 hlasů ze 716, pak ani tehdy nebyla její pozice dost silná. Volby jsou tajné. Před pěti lety jsem byl vylosován mezi „dohlázeči“ na počítání hlasů, dobře si to pamatuji.

Očekáváte nějaké posuny v agendě Evropského parlamentu, zejména v Green Dealu, jehož zastánci výrazně oslabili?

Green Deal přináší obrovské problémy už dnes, kdy zdaleka ne všechny jeho části vstoupily v platnost. Nemyslím, že je možné dost rychle odstranit alespoň to nejhorší. Projekt Green Deal se promítá asi do 50 nařízeních a směrnic. K úpravám dojde, ale s určitostí lze říci, že nebudou dostatečné. Green Deal bude ještě dlouho zhoršovat hospodářskou a sociální situaci.

V nejbližší době se nic podstatného nezmění ani v otázce imigrace. EU ji stále podporuje. Řeči o kontrolách na vnější hranici jsou lživé. Zato relokace do zemí střední a východní Evropy se provádět budou. Stejně tak se bude tlačit na prohlubování cenzury a na eskalaci války na Ukrajině.

Hodně se před volbami mluvilo o zemědělské politice, i v souvislosti s protesty. Máte pocit, že nový europarlament v tomto směru něco změní?

Změní, ale ne dostatečně. Green Deal není zdaleka jediný problém. Možná ještě horší je souhrn dalších, jako dovozů za dumpingové ceny, růst cen všech vstupů, diktatura maloobchodních řetězců a vymírání venkova.

[ZDROJ](#)